

ארב לכה נגרא כבלתי הקרביב את קרבן יהיה
במעדו בתור בני ישראל ויאמר אלהב משעה עמדנו
וашמעה מה ישוה יהיה לך
וירבר יהיה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרכך
רזהה לך או בדרך תיכם ועשה פסח ליהוה בחודש
השביעי באביב עשה יומם בין הארץ ובין ימים אדרו
על מצות ו命令ים יאכלתו לא ישאירו מוכנו עד
בקר ועטב לא ישברו בו ככל חקמת הפסח יעשנו
אתו והאיש עשיר הוא טהור ובדרכך לא יהיה זהך
לעשה הפסח ונכרתת הנפש ההוא מעתה כי
קרבן יהיה לא הקרביב במיידיו חזטאו ישא האיש
ההוא וכי יגור אתכם גור ועשה פסח ליהוה כחיקת
פסח וכמיעפטו כן יעשה חזקה זאת ידייה לכם
ולגור ולאזרוח הארץ וביום הקים
את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדה
יבערב יהיה על המשכן כמוראה אש ער בקר
כן יהיה תכיד הענן יכסנו ומראה אש כללה ולפי
העלוות הענן מעל האهل ואחריכן יסעו בני ישראל
ובמקום אשר ישבן שב הענן שיב יוצנו בני ישראל
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יוצנו כל
מי אשר ישבן הענן על המשכן יוצנו ובהאריך
הענן על המשכן ימיב רביהם ושמרו בני ישראל
את משמרות יהוה ולא יסעו ויש אשר יהיה הענן
ימיב מ锴 על המשכן על פי יהוה יוצנו ועל פי
יהוה יסעו ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר
ונעלת הענן בבקר ונסעו או ימיב כללה ועלתה
הענן ונסעו או ימיב או חדש או ימיב בהאריך
הענן על המשכן לשכן עלון יוצנו בני ישראל ולא
יסעו ובהעלתו יסעו על פי יהוה יוצנו ועל פי יהוה
יסעו את משמרות יהוה שומרו על פי יהוה ביד
משה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵي מֹשֶׁה כֹּא מָה עֲשֵׂה כִּי
חֲזִינָה כָּסֶף מִקְעֵדָה תַּעֲשֶׂה אֱתָב וְהַזָּוֶן כִּי
פָּעָדָה וְלִמְסֻעָּה אֵת הַמְּדוֹזָנָה יַתְּקַשֵּׁר בְּהַזָּוֶן
אֲכִיר כָּל הַעֲדָה אֲכִיר פְּתֹרוֹת אֲהָל מִוּעָד וְאֵם בְּאַזְתָּה
יַתְּקַשֵּׁר וְנוֹעַד אֲכִיר דְּגַשְׁׂיוֹאֵב רְאֵשִׁי אֲלֹפִי יִשְׂרָאֵל
וַיַּקְרִיעַתְּבָה תְּרוּעָה נִסְעָה דְּמַזְדָּנוֹת הַלְּזָנוֹם קָרְבָּן
וְהַקְרִיעַתְּבָה תְּרוּעָה שְׁנִיתָ נִסְעָה דְּמַזְדָּנוֹת הַלְּזָנוֹם קָרְבָּן
תִּכְונֶה תְּרוּעָה יַתְּקַשֵּׁר לְמִסְעִידָה בְּהַקְרִיעַתְּבָה אֲתָּה

ויהי העם כמי
ויזהר אפו ותבָּרַךְ
המוחננה ריצ'ין
יהוה ותשיקע
תבערה כי בְּ
בקרבי התא
ויאמרו מי יא
נאכל במצרים
ואת החצר
נסענו בשרה
עד הוא יעינו
ברוחים או ד
עגיות והיה ע
על המוחננה
העב בכיה כ
יהוה מאד וו
למה הרעד
לשוו את כ
את כל העם
שאהו בז'ין
הארבה א
להת לכל ה
בשער ונאכ
כל העב ה
הרגני נא ה
ברעה
ויאמר יהו
ישראל אש
ולקחת אה
וירדתי ודבר
עליך ושים
השא אהה
ואכלתב בע
אכלונו בש
בשuer ואהה

הקהל התקעו ולא תרייעו ובנו אהרן הכהנים יתקעו
בחצערות והיו לכמ' כזקה עולם לדרכיהם וכי
הבא מלחמה בארכyb על הצר הצר אתכם
וירושה בצחצערת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם
ונשעתה מאיביכם וביום שסיחתכם ובמועדיכם
ובראיי חדשכם ותקעתה בצחצערת על עלהיכם
ועל זבחו שלמייכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם
אני יהוה אלהיכם
ויהי בשעה השניה באדרש השני בעשרים בז' שראש
נעלה הענן מעיל מושבון העדה ויסעו בני ישראל
למוסיעיהם ממדבר סיני וישבון הענן במדבר פארן
YSISו בראשונה על פי יהוה ביד משה ויסע דגל
מוחננה בני יהודה בראשונה לצבאותם ועל צבאו
נמשין בן עמינדרב ועל צבא מיטה בני יששכר
נתנאל בן צווער ועל צבא מיטה בני צובן אליאב בן
חילון והירד המשיכון ונסעו בני גרשון ובני מררי
נשאי המשיכון ונסע דגל מוחננה ראיון לצבאותם
ועל צבאו אליעזר בן שדייאור ועל צבא מיטה בני
שמעון שלמייאל בן צוריישדי ועל צבא מיטה בני
גד אליסף בן דעוזאל ונסעו הקהילות נשאי המקדש
ותקימו את המשיכון עד באב ונסע דגל מוחננה בני
אפרים לצבאותם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד
ועל צבאו מטה בני מנשה גמליאל בן פרדה צור
ועל צבאו מטה בני בנימין אבידן בן גدعוני ונסע
דגל מוחננה בני דן מאסף לכל המוחננה לצבאותם
ועל צבאו אוזיעזר בן עמיישדי ועל צבאו מטה בני
אשר בגעיאל בן עכרן ועל צבאו מטה בני גפתלי
אוחירע בן עין אלה מסעיב בני ישראל לצבאותם
ויסעו ויאמר משה לוחב בן רעוזאל
המודיני נתן משה נסעים אנזחנו אל המקומות אשר
אמר יהוה אהו אהן לכמ' לכחה אהנו והטבנו לרבי
יהודה דבר טוב על ישראל ויאמר אליו לא אלר כי
אם אל ארצי ואל מולדתי אלך ויאמר אל נא תעזוב
אתנו כי על כן ידעתי זונתנו במדבר והיית לנו לעיניהם
וזיה ריבלה נירטו יהוד הבויה הדוא אוניה יוניה